

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců
Michaely Macurové a Jana Ferfeckého ve věci

žalobce: P. V.
bytem X

proti
žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1

za účasti: 1) JEKON s.r.o., IČO: 25664581
sídlem Herbenova 1265/68, 102 00 Praha 10
zastoupený advokátem JUDr. Zdeňkem Kramperou
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5
2) Pražské vodovody a kanalizace a.s., IČO: 25656635
sídlem Ke Kablu 971/1, 102 00 Praha 10
3) Cetin a.s., IČO: 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9
4) R. S.
X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2024, č. j. MHMP 53743/2024, sp. zn. S-
MHMP 179258/2022/STR,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo k odvolání žalobce (a dalších účastníků řízení) částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části (dále jen „**ÚMČ**“) Praha 15, odboru stavebního (dále jen „**stavební úřad**“) ze dne 19. 10. 2021, č. j. ÚMČ P15 48488/2021/OST/PDo (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“). Tím stavební úřad rozhodl o schválení stavebního záměru „Výstavba skupiny 3RD“ při ulici M., X, na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG v katastrálním území X (dále jen „**stavební záměr**“).
2. Ze správního spisu soud zjistil následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Společnost JEKON s.r.o. (osoba zúčastněná na řízení 1, dále též jen „**stavebník**“) podala dne 10. 2. 2021 stavebnímu úřadu žádost o vydání společného povolení na shora specifikovaných pozemcích. Záměrem stavebníka je vybudovat na těchto pozemcích 3 rodinné domy o dvou nadzemních podlažích, přístupovou komunikaci a související infrastrukturu. Stavební úřad posoudil po proběhlém společném řízení žádost kladně a vydal prvostupňové rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se odvolalo celkem 13 účastníků řízení včetně žalobce. Žalobce je vlastníkem bytové jednotky č. X v bytovém domě na pozemku parc. č. XH, v k. ú. X. Bytový dům je od pozemků, na nichž má být realizován záměr, oddělen pozemkem parc. č. XB ve vlastnictví hl. m. Prahy.
4. Napadeným rozhodnutím žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil v části podmínek stanovených stavebním úřadem a ve zbytku jej potvrdil. Žalovaný se vypořádal s námitkami týkajícími se nesouladu stavebního záměru s územní studií Petrovice (dále též jen „**ÚS Petrovice**“) za užití závazného stanoviska nadřízeného orgánu územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj (dále též jen „**MMR**“) ze dne 1. 8. 2022, č. j. MMR-48667/2022-81. Na základě toho dospěl žalovaný k závěru, že namítaná územní studie není v souladu s platným územním plánem a trpí řadou vad, z toho důvodu není pro posuzování stavebního záměru relevantní. K námitkám týkajícím se nesouladu dopravního řešení se studií žalovaný zdůraznil, že s řešením odpovídajícím studii nesouhlasila městská část Praha 15 (především z důvodu zachování stávajících parkovacích míst na jí svěřeném pozemku, parc. č. XI v k. ú. X). Územní studie nadto dle žalovaného nemá závaznou povahu. Stavební záměr odpovídá Územnímu plánu hl. m. Prahy, Zásadám územního rozvoje hl. m. Prahy, Politice územního rozvoje i cílům a úkolům územního plánování.
5. Co se týká námitek nesprávného a nebezpečného dopravního napojení plochy určené k zástavbě žalovaný shrnul, že tyto otázky byly řešeny v rámci stanovisek dotčených orgánů [odboru dopravy ÚMČ Praha 15 a Krajského ředitelství Policie ČR hl. m. Prahy]. Stavební záměr a jeho dopravní připojení odpovídá podmínkám v těchto stanoviscích uvedeným a

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

právním předpisům. Celkové dopravní řešení stavebního záměru odpovídá pravidlům územního rozvoje, není v daném území neobvyklé a neznemožňuje jeho další rozvoj. Rovněž plocha stavebního záměru není takového rozsahu, aby byla způsobilá ovlivnit celé území X.

6. Řešení stavebního záměru je podle žalovaného také v souladu s nařízením Rady hl. města Prahy č. 10/2016 Sb., kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (Pražské stavební předpisy, dále jen „PSP“).
7. Žalovaný se rovněž vypořádal s některými namítanými pochybeními s odkazem na skutečnost, že i kdyby se o pochybení jednalo, nemohlo jím být přímo dotčeno právo konkrétních odvolatelů, případně se vůbec nejedná o předmět stavebního řízení. Některé dílčí odvolací námítky žalovaný rovněž odmítl s tím, že jsou nekonkrétní. Značná část odvolacích námitek se týkala vad projektové dokumentace (dále též jen „PD“), která je dle názoru odvolatelů v některých částech (např. odstupy staveb od hranic pozemku, výkresy komunikací a zpevněných ploch, bezpečnostních pásem, požární bezpečnost atd.) nedostatečná. Žalovaný veškerá tato tvrzení odmítl s poukazem na nesprávnost úvah odvolatelů. Ani pokud by takové potenciální vady byly shledány, nezpůsobily by dle žalovaného nezákonnost rozhodnutí. Žalovaný shrnul, že záměr zakreslený na výkresech různých částí PD je koherentní a bez vnitřních rozporů
8. K námitkám týkajícím se nesprávnosti a nedostatečnosti odvodnění sousedních pozemků a komunikace žalovaný obsáhle rozebral genezi přezkumu závazných stanovisek dotčených správních orgánů (týkající se zejména odvodnění komunikace jako vodního díla), a vyšel z jejich závěrů. Projektová dokumentace s odvodněním stavebního záměru i komunikace v dostatečné kapacitě počítá. K nejasnostem týkajícím se různých verzí projektové dokumentace ve vztahu ke způsobu odvodnění žalovaný zdůraznil, že přes určité nejasnosti je patrné, že řešení odvodnění je ve všech částech projektové dokumentace stejné.
9. Žalovaný se rovněž věnoval odvolacím námitkám týkajícím se podmínek stanovených prvostupňovým rozhodnutím. V části námitek žalovaný shledal odvolání důvodným a tyto podmínky změnil či zrušil, nicméně nedospěl k závěru, že by rozhodnutí stavebního úřadu vykazovalo takové vady, které by způsobovaly jeho nezákonnost jako celku.

II. Obsah žaloby

10. Žalobce v první řadě namítá nezákonnost změny prvostupňového rozhodnutí napadeným rozhodnutím. Tvrdí, že tato změna je komplikovaná a podporuje nejasnosti ve vztahu k realizaci stavebního záměru. Změna podmínek neodpovídá projektové dokumentaci. Podmínky by měly být zapracovány v projektové dokumentaci, ta s nimi ale mnohdy není v souladu, a podmínky stanovené správními orgány tak nemohou být dodrženy. Konkrétně žalobce uvádí podmínku č. 12, že stavba bude provedena podle ověřené projektové dokumentace z roku 2020, která je však s novými podmínkami v rozporu, a podmínku č. 18 týkající se připojení stavby. Projektová dokumentace tak nesplňuje podmínku úplnosti a přehlednosti plynoucí z § 94o zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „**stavební zákon**“). Správní orgány neposoudily ani účinky budoucího užívání stavby podle § 94o odst. 3 stavebního zákona.
11. Dále se žalobce vymezuje vůči některým závazným stanoviskům. U stanoviska vydaného MMR žalobce nesouhlasí se závěrem, že navržené řešení vede ke stejnému výsledku jako řešení uváděné v územní studii. Porovnání obou variant absentuje. Žalobce dále namítá, že stanovisko by se nemělo zabývat pouze současným stavem území, ale především jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

budoucím rozvojem. Přesto, že si vedení městské části nechalo zpracovat územní studii, v následujících letech se jí neřídilo a byla povolena řada staveb v rozporu s ní a také změněn územní plán, který její význam částečně zpochybňuje. Podle žalobce tedy není jasné, kdo se odpovědně zabývá urbanismem na území hl. m. Prahy. V souvislosti s uvedeným tvrzením žalobce navrhuje provedení důkazu ohledáním na místě.

12. Dále žalobce zpochybňuje posouzení bezpečnosti pohybu chodců po chodníku i po navržené nové komunikaci, jež je součástí stavebního záměru, ve stanovisku Policie ČR.
13. K původně protiřečícím si závazným stanoviskům týkajícím se řešení hospodaření s dešťovou vodou, která se nakonec sjednotila a jejichž podmínky žalovaný přejal do napadeného rozhodnutí, žalobce namítá, že konečné řešení nebylo zapracováno do projektové dokumentace. V projektové dokumentaci tak není uvedeno jednoznačné a srozumitelné řešení hospodaření s dešťovou vodou.
14. V další části žaloby žalobce opakuje, že projektová dokumentace je dle jeho názoru nepřehledná, nejsou v ní zapracovány požadavky dotčených orgánů a není souladná se stavebním zákonem a podzákonnými předpisy [vyhláškou č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „**vyhláška č. 503/2006 Sb.**“) a č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „**vyhláška č. 499/2006 Sb.**“)]. Namítá, že koordinační výkres neobsahuje zakreslení všech staveb a stávající výškopis a polohopis, dále zakreslení dočasných a trvalých záborů a zejména geodetické údaje a určení souřadnic vytyčovací sítě. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že poloha je uvedena dostatečně uvedením vzdáleností od hranic sousedních pozemků. V mnohých případech totiž bylo oplocení pozemků vybudováno v jiné poloze, než byla hranice v katastru nemovitostí. I vlastní oplocení by mělo být geodeticky vytyčeno podle geodetických údajů oprávněným geometrem, který by měl vypracovat vytyčovací protokol. Ten musí být následně konfrontován při kolaudaci se zaměřením staveb realizovaných. Žalobce dále namítá, že v PD není uvedeno, jak se změní úroveň terénu, v lomových bodech nejsou uvedeny údaje původního a upraveného terénu. Tyto úpravy zajímají účastníky řízení především na hranici, kde bude terén navýšen. V PD jsou uvedeny pouze obecně vzorové řezy, a to vždy bez uvedení konkrétního místa vedení řezu. Zobrazení konkrétních příčných řezů je nezbytné k doložení dodržení normových hodnot v dokumentaci ke stavbě komunikace. Je také nezbytné doložení vlivu tělesa komunikace na bytový dům v jeho sousedství.
15. Stěžejním argumentem žalobce je, že žalovaný se sice pokusil tyto vady nahradit stanovením podmínek v rámci napadeného rozhodnutí, ale tyto podmínky dále nebyly převzaty do písemné a grafické části projektové dokumentace.
16. Žalobce také namítá, že jeho odvolací námitky vůči projektové dokumentaci nebyly ze strany žalovaného v napadeném rozhodnutí důsledně posouzeny. Žalovaný uvedl, že soulad s ustanoveními PSP je třeba odůvodňovat pouze v případě, kdy o něm vznikne pochybnost, odvolatelé však tyto pochybnosti konkrétně popsali.
17. Nedostatečně zpracovanou PD, resp. zpracovanou v rozporu s vyhláškou č. 499/2006 Sb. a 503/2006 Sb., jsou dotčena žalobcova práva i veřejný zájem. Státní správa má povinnost posuzovat žádosti v souladu se zněním právních předpisů. Pokud není PD zpracována v souladu s příslušnými předpisy a závaznými stanovisky, nemůže účastník řízení vůbec zjistit, zda jsou jeho práva dotčena a ohrožena.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

18. Žalobce namítá, že v projektové dokumentaci nejsou vyznačeny nástupní plochy pro požární techniku a zdroje požárních vod. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že nejsou předmětem rozhodnutí, s tím však žalobce nesouhlasí, žalovaný měl tuto otázku podle právních předpisů a Hasičského záchranného sboru posoudit.
19. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání také uvedl, že situační výkres, na němž je zakreslen chodník zasahující na pozemek parc. č. XJ je pouze ilustrační a není součástí projektové dokumentace. Žalobce však namítá, že pouze po něm, pokud půjde o veřejnou komunikaci, může být zajištěn přístup ke kanalizaci, který požaduje ve svém vyjádření provozovatel i vlastník kanalizačního řadu. Ani tento přístup však není možný pro vjezd těžké techniky PVK a.s. K této námitce žalobce přiložil dopis zaslaný provozovateli kanalizačního řadu.
20. Žalobce též namítá, že hranice řešeného území jsou zakresleny na pozemcích sousedících s pozemky stavby. Nesouhlasí s vyřízením této námítky žalovaným, že se jedná o běžnou kresebnou praxi. K těmto čarám jsou okótovány někdy i stavby a tato hranice je v legendě uvedena jako hranice záboru, což ovšem nelze vlastníky okolních nemovitostí připustit.
21. Dále žalobce uvádí, že žalovaný se přesvědčivě nevypořádal s odvolacími námitkami ohledně zařízení staveniště.
22. V projektové dokumentaci by měla být zakreslena ochranná pásma, ačkoliv nejsou předmětem rozhodnutí, a to pro informaci potenciálního budoucího nabyvatele. Žalobce také nesouhlasí s posouzením žalovaným, že dočasné a trvalé zábory nejsou předmětem rozhodnutí a není třeba je zakreslovat. Podle žalobce to vyhláška vyžaduje.
23. Další žalobní námitka se vztahuje ke stavbě komunikace, která je dle žalobce navržena bez dodržení příslušných předpisů. Nové vysahování terénu těsně od hrany vozovky končí u paty bytového domu. Není vůbec uveden sklon terénu, jeho proměnlivý průběh, pouze je známo jeho zvýšení vzhledem k navýšení terénu. Není řešeno provádění údržby a odvádění dešťové vody z úžlabí u paty domu. Stejně tak není v souladu s normou, kterou uváděl speciální stavební úřad, umístění kiosku pro sítě na druhé straně vozovky. Stavba se pravděpodobně do mezery 0,3 m mezi oplocením a vozovkou nevejde. Projektová dokumentace i posouzení speciálního stavebního úřadu však uvádí jinou informaci. Žalobce tvrdí, že podmínka č. 18 v rozhodnutí žalovaného, že komunikace bude sloužit jen pro stavbu 3 RD, není v souladu s PD. Úprava parametrů připojení údajně podléhá samostatnému projednání, dle žalobce by se tak mohlo jednat o tzv. salámovou metodu. Umístění komunikace na úzkém pozemku je problematické zejména z důvodu rozhledových poměrů. Bezpečný pohyb chodců po navržené komunikaci, kde není navržen chodník, nelze odůvodnit tím, že ji budou využít pouze vlastníci RD, kteří budou se situací seznámeni. Jde o veřejnou účelovou komunikaci, kde není provoz omezen. Rozhledové poměry nebyly vzhledem k možnému pohybu chodců posouzeny dostatečně. Rozhledové trojúhelníky jsou vyznačeny z místa, kam auto musí najet na chodník, a může tak dojít ke kolizi s chodci. Nadto řidič nebude mít přehled o pohybu chodců na chodníku kvůli neprůhlednému oplocení. Policie ČR posoudila rozhledové trojúhelníky, jako kdyby chodník neexistoval. Ulice Morseova je sice obytnou zónou, prakticky tak ovšem nefunguje. Je oddělen provoz chodců po chodníku a automobilů po široké vozovce, které nedodržují rychlost pro obytnou zónu. Rozhledový trojúhelník je však uváděn, jako by vše fungovalo, jak má.
24. Závěrem žalobce namítá, že nejsou dodrženy podmínky vlastníka a správce kanalizačního řadu PVS a.s. a jeho provozovatele PVK a.s. Zároveň stavební záměr neodpovídá § 18 PSP,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

neboť neumisťuje síť technické infrastruktury do uličního prostranství. Žalobce opakovaně namítá, že k revizní šachtě kanalizace nebude umožněn veřejný přístup, není doložena žádná smlouva o zřízení věcného břemene a není zřejmé, jak se případně k šachtě bude dostávat těžká technika.

25. Dne 31. 7. 2024 obdržel soud doplnění žaloby. Žalobce v něm rozvíjí námitku, že projektová dokumentace nebyla vypracována ani posouzena v souladu s právními předpisy, konkrétně s technickým předpisem TP 103 z roku 2008, Navrhování obytných zón. V něm je uváděno řešení a význam tohoto druhu komunikací, které ale nelze v ulici Morseova, která je v předloženém záměru uváděna, identifikovat. Zejména opakuje, že ulice fakticky jako obytná zóna nefunguje, daná pravidla z tohoto označení plynoucí v ní nejsou dodržována. Žalobce zdůrazňuje dotčení veřejného zájmu na bezpečnosti provozu, který lze považovat i za zájem a právo každého občana.

III. Vyjádření žalovaného

26. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatuje, že změna prvostupňového rozhodnutí byla z jeho strany důkladně odůvodněna. K námitkám vůči projektové dokumentaci žalovaný zdůrazňuje, že stavební záměr je souborem staveb, k jejichž povolování jsou příslušné jak obecný, tak speciální stavební úřad, z čehož vyplývá celková složitost projektové dokumentace. Byť její části byly vypracovány rozdílnými osobami v různý čas, neznamená to, že se jedná o různé verze projektové dokumentace. Dle žalovaného námitky žalobce vyplývají především z toho, že se v projektové dokumentaci neorientoval.
27. K námitkám vůči závazným stanoviskům žalovaný konstatuje, že přezkumnými závaznými stanovisky je vázán, a s posouzením Policie ČR se ztotožnil. Žalovaný má též za to, že nakládání s vodou je v PD zakresleno.
28. K projektové dokumentaci žalovaný uvádí, že ve svém rozhodnutí odůvodnil, proč dospěl k závěru, že projektová dokumentace je úplná a jsou v ní dostatečně řešeny obecné požadavky na výstavbu. Koordinační situační výkres obsahuje všechny stavby, které jsou předmětem rozhodnutí. Polohopis a výškopis je popsán dostatečně vzhledem k rozsahu a významu stavby (§ 6a odst. b) vyhlášky č. 499/2006 Sb.). Žalobní námitka, že polohopis nelze určovat od katastrálních hranic, je dle žalovaného lichá, neboť katastrální hranice jsou určeny na základě geodetické sítě a jejich vytyčovací bodů. Polohopis na základě odstupových vzdáleností od katastrálních hranic považuje žalovaný pro stavbu tohoto rozsahu za dostatečný.
29. K námitce nesouladu stavebního záměru s PSP žalovaný uvádí, že tento soulad implicitně vyplývá z návrhu stavebníka. Dle žalovaného není nutné obhajovat soulad s veškerými ustanoveními PSP ale pouze s těmi, u kterých by mohly vzniknout pochybnosti o jejich splnění.
30. „Vzorovým řezem“ je žalobcem nejspíše myšlen výkres SO 03 Komunikace a zpevněné plochy, č. 4 Podélný profil, 04/2020. Jde o součást dokumentace, kterou schválil závazným stanoviskem podle § 94j odst. 2 stavebního zákona příslušný speciální stavební úřad pro stavby komunikací (stavební úřad ÚMČ Praha 15). Tento postup potvrdil Odbor pozemních komunikací a drah MHMP v závazném stanovisku ze dne 29. 6. 2023. Zpevněná plocha na jihozápadě území zajišťující přístup ke kanalizaci je stavbou, resp. terénní úpravou, která nevyžaduje územní rozhodnutí ani stavební povolení, jak v odůvodnění svého rozhodnutí již žalovaný uvedl. Proto se jí nezabývá a nevyjadřuje se k ní. Zakreslení hranice dotčeného území na sousedních pozemcích je běžnou praxí. V případě zakreslení hranice na hranici

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

pozemků katastru nemovitostí dochází k tzv. soutisku, tj. k překrytí čáry katastru nemovitostí s čarou hranice dotčeného území. Z tohoto důvodu se běžně zakresluje hranice dotčeného území s určitým (konstantním) odsazením od katastrálních hranic. Neznamená to, že je dotčeno území za těmito katastrálními hranicemi. Žalovaný nepřisvědčuje námitce žalobce, že by od hranice dotčeného území byly kótovány některé kóty. Absenci zakreslení ochranných pásem sítí a trvalých nebo dočasných záborů nevidí žalovaný jako vadu projektové dokumentace z těch důvodů, které uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí (str. 24).

31. K námitkám týkajícím se existence a přístupnosti kanalizačního řadu žalovaný konstatuje, že tento řad je již umístěn a nelze posuzovat jeho soulad s PSP. Na tento řad připojovaný stavební záměr má šachtu umístěnou před navrženým oplocením, není tak pravdou, že by nebyla veřejně přístupná.
32. Závěrem žalovaný zdůrazňuje, že žalobce je vlastníkem bytové jednotky v domě, který přímo nesousedí s pozemky stavebního záměru. Žalobce není oprávněn bránit práva jiných osob či veřejný zájem, žaloba je tak přitom pojata.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení 1

33. Práva osoby zúčastněné v řízení uplatnilo vícero osob. K žalobě se nicméně vyjádřil pouze stavebník, který se ztotožnil s vyjádřením žalovaného. K doplnění žaloby ze dne 31. 7. 2024 uvedl, že se jedná o nepřipustné rozšíření žaloby o další žalobní body.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

34. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
35. Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce s takovým postupem souhlasil výslovně, žalovaný pak implicitně. Potřebu nařídit jednání neshledal ani sám soud, neboť soud při posouzení věci vycházel pouze z obsahu správního spisu, kterým se dle ustálené judikatury nedokazuje. Žalobce sice v žalobě navrhl provedení důkazu ohledáním na místě a dále k žalobě přiložil dopis adresovaný provozovateli kanalizace, u žádného z uvedených důkazních návrhů však soud neshledal potřebu, resp. důvod k jeho provedení (k tomu v podrobnostech viz níže).
36. Soud dále předesílá, že žaloba proti rozhodnutí správního orgánu slouží k ochraně veřejných subjektivních práv jednotlivce. Podat ji může ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech v důsledku rozhodnutí správního orgánu. Žaloba proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. není prostředkem ochrany práv třetích osob ani žalobou ve veřejném zájmu. Může nastat také situace, kdy určité otázky řešené rozhodnutím do žalobcovy právní sféry zasahovat mohou, jiné však nikoliv. Za takové situace je na místě zabývat se toliko otázkami, u nichž je zkrácení na veřejných subjektivních právech žalobce myslitelné.
37. Podle § 94o odst. 1 stavebního zákona *ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky*
a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,

c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

38. Podle § 94o odst. 2 písm. a) stavebního zákona stavební úřad dále ověří zejména, zda dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu.
39. V prvním žalobním bodě žalobce zejména namítá, že změna podmínek prvostupňového rozhodnutí provedená žalovaným neodpovídá projektové dokumentaci a podle ní tak není mnohdy možné stanoveným podmínkám vyhovět. Uvedená argumentace však dle městského soudu vychází z domněnky, že stanovil-li žalovaný nové podmínky pro provedení stavby odlišně od podmínek uvedených stavebním úřadem, tyto podmínky nemohou být v souladu s projektovou dokumentací, neboť ta byla vytvořena pro správní řízení před stavebním úřadem a jím v rámci vydaného společného povolení ověřena. Tak tomu ovšem není. Většina měněných podmínek reaguje na změnu závazných stanovisek v odvolacím řízení, a tedy změnu podmínek vyžadovaných dotčenými orgány, ty ovšem při hodnocení záměru vycházely taktéž z původní projektové dokumentace. Projektová dokumentace ke stavebnímu záměru je obecně vypracovávána v intencích prováděcích právních předpisů stanovujících požadavky pro stavební záměry, proto pokud stavební úřad neshledá v předložené dokumentaci vady a zároveň do podmínek pro umístění či provedení stavby přejímá požadavky dané právními předpisy (často vycházející ze závazných stanovisek dotčených orgánů, které předložený stavební záměr z hledisek relevantních pro daný úsek státní správy posuzují), nelze předpokládat, že projektová dokumentace by se stanovenými podmínkami nebyla v souladu.
40. Městský soud při příkladném porovnání některých nově uvedených podmínek (např. podmínka č. 4 týkající se vodovodního řadu, podmínka č. 5 týkající se rozvodů splaškové kanalizace či podmínka č. 6 o odvádění srážkových vod z účelové komunikace) s výkresem C3. zobrazujícím koordinační situaci neshledal, že by uvedené podmínky nekorespondovaly s návrhem záměru v projektové dokumentaci. Žalobce sice obecně tvrdí, že žalovaný uvedl mnoho podmínek pro provedení stavby, které nejsou v souladu s projektovou dokumentací, konkrétně však poukázal pouze na podmínky č. 12 a 18. Obě uvedené podmínky přitom stanovil již stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí a změna rozhodnutí provedená žalovaným se jich nijak nedotkla.
41. Podmínka č. 18 se týká připojení záměru na místní komunikaci Morseova a stanoví nutnost dodržet podmínky závazného stanoviska dotčeného orgánu. Žalobce zmiňuje uloženou povinnost provést připojení v souladu s orazítkovanou situací SO 03, která je nedílnou součástí závazného stanoviska, zachování rozhledových poměrů podle požadavku ČSN 73 6110, napojení sjezdu podle podmínek vyhlášky č. 398/2009 Sb. či účel připojení pouze pro stavbu 3 rodinných domů. Tyto požadavky však podle městského soudu z projektové dokumentace vyplývají, resp. jsou v ní promítnuty, a nejsou s danými podmínkami nijak v rozporu. Například co se týče rozhledových poměrů, z technické zprávy ke stavebnímu objektu 03 (Komunikace a zpevněné plochy) vyplývá, že návrh rozhledového trojúhelníku vychází ze stavebním úřadem zmiňované normy, a to konkrétně čl. 12.8. a tabulky č. 7, z níž plyne, že pro vzdálenost pro zastavení platí $Dz = 11$ m. Takto je rozhledový trojúhelník

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

také zakreslen ve výkresu č. 5, řešícím dopravní značení a právě rozhledy, který byl taktéž ověřen stavebním úřadem.

42. Žalobce v další části žaloby snáší ve vztahu ke stavbě samotné komunikace další námitky, na které městský soud považuje z důvodu obsahové provázanosti za vhodné reagovat nyní.
43. Za nedůvodnou pokládá městský soud námitku vztahující se taktéž k rozhledovým poměrům, v níž žalobce tvrdí, že Policie ČR se rozhledovými poměry zabývala v kontextu obytné zóny v dané lokalitě, v realitě však uvedená regulace v daném místě nefunguje. Obytná zóna je oblast, v níž smějí chodci užívat pozemní komunikaci v celé její šířce a řidič smí jet rychlostí nejvýše 20 km/h. Přitom musí dbát zvýšené ohleduplnosti vůči chodcům, které nesmí ohrozit; v případě nutnosti musí zastavit vozidlo (§ 39 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích).
44. Je-li v místě regulován provoz na pozemní komunikaci určitým dopravním značením, lze (resp. je nutno) z takové situace ve správním řízení vycházet a není možné provedené posouzení zpochybnit pouze s poukazem na skutečnost, že regulace v místě fakticky není dodržována. Už vůbec není možné s uvedeným odůvodněním tvrdit, že projektová dokumentace byla vypracována nesprávně, jak to žalobce uvádí v doplnění žaloby. Má-li žalobce za to, že dopravní značení není v daném místě dodržováno, může se obrátit na Policii ČR, která vykonává dohled nad bezpečností provozu na pozemních komunikacích (§ 124 odst. 11 zákona o provozu na pozemních komunikacích). Porušení uvedených povinností řidičem vozidla je přestupkem. Stejně tak může žalobce podnětem žádat o změnu uvedeného dopravního značení, a to například i s poukazem na to, že lokalita pro takovou regulaci nespĺňuje podmínky, jak uvádí v doplnění žaloby, pro posouzení nynější věci jsou však dané námitky mimoběžné. Posouzení rozhledových trojúhelníků za situace, kdy automobil musí najet na chodník, vyplývá ze způsobu navrženého připojení chodníkovým přejezdem.
45. Žalovaný taktéž již v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že závazné stanovisko Odboru dopravy ÚMČ Praha 15 ze dne 3. 12. 2020, č. j. 49471/2020/OD/MBa ve společném územním a stavebním řízení nahrazuje povolení připojení ve smyslu § 10 odst. 5 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, nelze tedy hovořit ani o žalobcem zmiňované salámové metodě.
46. Žalobce projektové dokumentaci týkající se stavby komunikace vytýká její nedostatečné okótování, resp. neuvedení sklonu terénu a terénních úprav. Veškeré tyto údaje však projektová dokumentace dle městského soudu obsahuje, a to jak technická zpráva ke stavebnímu objektu komunikace (kapitola výškové řešení), která popisuje spád a délku jednotlivých částí komunikace, tak výkresy k tomuto stavebnímu objektu, v nichž jsou zakresleny stejné informace. Okótování jednotlivých stavebních objektů pak obsahují např. výkresy C2. a C3.
47. Žalobce rozporuje také umístění kiosku pro síť do mezery mezi oplocením a vozovkou, kdy tvrdí, že uvedená stavba se do mezery nevejde. Taková námitka je však z jeho strany čistou spekulací, kterou v žalobě nikterak nepodložil. Městský soud na ni proto nemá jak reagovat. Již stavební úřad pak v prvostupňovém rozhodnutí uváděl, že odstup mezi oploceným pozemkem (jehož vlastníkem nadto ani není žalobce) a komunikací je 0,3 m, tedy vyhovuje normě ČSN 73 6110, která pro odstup od pevné překážky stanoví min. 0,25 m. Taktéž k tomuto umístění vydala Policie ČR souhlasné závazné stanovisko (ze dne 10. 6. 2021).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

48. Pokud jde o podmínku, že komunikace bude sloužit pouze pro připojení 3 rodinných domů, tato skutečnost vyplývá z charakteristiky dané komunikace jako účelové, což je uvedeno v technické zprávě, jež je součástí projektové dokumentace, a takto také byla dotčenými orgány posuzována. Podle § 7 odst. 1 věta první zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, *účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků.* Jde samozřejmě o komunikaci veřejně přístupnou, s ohledem na její vedení pouze ke třem rodinným domům lze ovšem souhlasit s předpokladem, že na ní nelze očekávat zvýšený provoz či výskyt chodců.
49. Ve vztahu k odvodnění komunikace městský soud uvádí, že jak z projektové dokumentace (technická zpráva k objektu SO 03 komunikace a zpevněné plochy či zakreslení v koordinačním situačním výkresu C3), tak z podmínek uvedených ve společném povolení plyne, že komunikace bude odvodněna pomocí 3 uličních vpustí a odvodňovacího žlabu, do kterých jsou dešťové vody svedeny. Ty budou odváděny novým řadem srážkové kanalizace do vsakovací sestavy umístěné v jižní části pozemku p. č. XA. Nelze tedy žalobci přisvědčit, že odvodnění komunikace není vyřešeno, resp. z projektové dokumentace neplyne.
50. Městský soud shrnuje, že námitky týkající se stavby komunikace ke třem rodinným domům a jejího napojení na místní komunikaci neshledal důvodnými.
51. Žalobce v další části žaloby poukazuje na další dílčí nesprávnosti projektové dokumentace, resp. tvrdí, že se žalovaný se dostatečně nevypořádal s jím uplatněnými námitkami v tomto směru. Jedná se například o námitku nedostatečného okótování záměru ve vztahu k hranicím sousedních pozemků, nesprávné zakreslení hranice dotčeného území, absenci zobrazení dočasných staveb a staveništního vjezdu, nástupní plochy pro požární techniku a zdroje požární vody, nezakreslení dočasných a trvalých záborů či nezakreslení ochranných pásem.
52. Městský soud považuje za nutné předeslat, že u většiny z těchto dílčích námitek žalobce nijak nespecifikuje, jakým způsobem by se namítaná nezákonnost mohla projevit v jeho právní sféře, přičemž toto dotčení nelze dle soudu dovodit ani z povahy věci či daných námitek. Odkázat lze i na § 94n odst. 3 věta první stavebního zákona, podle něhož *osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), může uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě.* Ani ve správním řízení proto žalobce není oprávněn vznášet námitky týkající se pouze veřejného zájmu (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 9. 2024, č. j. 9 As 118/2024-29 a v něm uváděnou judikaturu, s tím, že ani usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS, na uvedených závěrech nic nezměnilo). K takovým námitkám správní orgán nepřihlíží. Žalobce obecně uvádí, že v případě nesprávného zpracování projektové dokumentace nemůže zjistit, zda jsou jeho práva dotčena. Takové argumentaci by za určitých okolností bylo možné přisvědčit, v nyní řešené věci v kombinaci se vznesenými námitkami tomu tak ovšem není. Námitky nesprávného vedení hranice dotčeného území, okótování staveb k těmto hranicím, uvedení polohopisu a výškopisu či vytyčení geodetických bodů nemohou mít podle soudu na právní postavení žalobce žádný vliv, ani kdyby jim přisvědčil, neboť pozemek p. č. XH, jehož spoluvlastníkem žalobce je a jehož součástí je bytový dům, v němž žalobce vlastní bytovou jednotku, s řešeným záměrem přímo nesousedí a je od něj oddělen pozemkem ve

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vlastnictví Hlavního města Prahy. Městský soud má za to, že uváděné námitky mohou být rozhodné pro tzv. mezující sousedy, kteří by mohli být přímo dotčeni nesprávným vytyčením záměru ve vztahu k hranici jejich pozemků, a tedy zásahem záměru do svého pozemku, či například změnou terénu na hranici s jejich pozemkem, resp. právě nemožností v důsledku nesprávně provedené projektové dokumentace takové dotčení seznat. Žalobce ovšem případnými uváděnými nedostatky podle městského soudu žalobce nijak dotčen být nemůže. Stejně tak námitky týkající se nezakreslení dočasných staveb a záborů, staveniště či ochranných pásem se i pouze potenciálně s právním postavením žalobce podle soudu zcela míjí. I zde platí, že žalobce ani žádné konkrétní dotčení na svých právech, které by mohlo z namítaných nezákonností plynout, netvrdí.

53. Jak již soud uvedl v úvodu svého posouzení, žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. není nástrojem ochrany objektivní zákonnosti či veřejného zájmu, ale striktně nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv žalobce. Za výše nastíněné situace městský soud nepovažoval za účelné se danými námitkami obsáhle zabývat, neboť i pokud by je shledal důvodnými, nemohl by žalobě vyhovět z důvodu absence zkrácení žalobce na jeho právech.
54. Pouze nad rámec tohoto nutného odůvodnění soud dodává, že např. koordinační výkres C3. obsahuje podrobnou legendu označující umístění mj. katastrální hranice pozemků, oplocení a další infrastruktury. Koordinační výkres C2. pak obsahuje vysvětlivky věnující se rozdílu označení dočasného záboru, umístění oplocení a katastrální hranice, a to včetně okótování. Co se týká námitky týkající se přesahu dotčeného území na pozemky sousední, žalovaný vysvětlil, že se jedná o důsledek technického postupu při vytváření projektové dokumentace, která v žádném případě neznámá, že by mělo dojít k rozšíření realizovaného stavebního záměru za hranice vymezených pozemků, či že by snad tímto postupem mělo dojít k omezení vlastnického práva vlastníků sousedních pozemků. Je zjevné, že pokud by v projektové dokumentaci byly vytištěny 2 čáry na stejném místě (přes sebe), nebude takové ohrazení zřetelné a dokumentace se tak stane nepřehlednou. Co se týká nezakreslení záborů veřejného prostranství a nástupní plochy pro požární techniku (a zdroje požární vody), žalovaný vysvětlil, že tyto nejsou předmětem řízení o povolení stavebního záměru (viz též stanovisko HZS hl. m. Prahy ze dne 7. 3. 2022). Soud zároveň dodává, že požadavky na zábor jsou v rámci projektové dokumentace uvedeny např. v rámci situačního koordinačního výkresu C3. Také základní požadavky na požární nástupní plochy a řešení zdrojů požární vody lze nalézt v projektové dokumentaci, a to např. v rámci souhrnné technické zprávy (příloha B., bod 8.2.8.). Ohledně staveb staveniště a stavebního vjezdu soud rovněž konstatuje, že tyto údaje jsou v dostatečné míře součástí projektové dokumentace, např. výkresů C3. a C4-3., konkrétní popis organizace výstavby lze nalézt v souhrnné technické zprávě (příloha B., bod 8.8.).
55. Výjimku z výše uvedeného posouzení stran absence zásahu do veřejných subjektivních práv tvoří námitka, že projektová dokumentace neobsahuje jednoznačné a srozumitelné řešení hospodaření s dešťovou vodou (kterou žalobce uplatnil v jiné části žaloby), neboť dešťová voda by v případě nesprávného odvádění či nakládání mohla ohrožovat nemovitost, již je žalobce spoluvlastníkem.
56. Závazné stanovisko Odboru ochrany životního prostředí MHMP ze dne 6. 3. 2023, č. j. MHMP 404774/2023, obsahuje závěr, že řešení odvodnění stavebního záměru se nemůže negativně dotknout bytového domu č. p. X na pozemku parc. č. XK v k. ú. X, v němž se nachází i bytová jednotka žalobce. Stanovisko se podrobně vypořádává mj. s žalobcem

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

namítanými nejasnostmi projektové dokumentace (řešení odvodnění obsahuje část projektové dokumentace z 04/2021) a cituje odbornou zprávu hydrogeologa. Soud podotýká, že v totožném duchu se vyjadřují i další závazná stanoviska dotčených orgánů, především závazná stanoviska ÚMČ Praha 15, Odboru stavebního ze dne 19. 10. 2022, č. j. ÚMČ P15 507/62/2022/OST/DSk (týkající se stavby komunikace a zpevněné plochy stavebního záměru včetně jeho odvodnění) a ze dne 25. 10. 2022, č. j. ÚMČ P15 52389/2022/OST/Jma (týkající se stavby vsakovací sestavy a řadu).

57. Ve vztahu k odvádění srážkových vod z ploch zastavěných rodinnými domy jak ze společného povolení, tak z projektové dokumentace (např. výkres C.3, v němž je zakreslen návrh svodu dešťové vody z domů) vyplývá, že toto bude zajištěno rozvody srážkové kanalizace, retenčních jímek a vsakovacích soustav na jednotlivých pozemcích rodinných domů. K odvodnění nově vzniklé komunikace se městský soud vyjádřil již výše. Žalobce přitom samotný navržený způsob odvodnění, tak jak je popsán, nezpochybňuje, jeho námitka mířila pouze k tomu, že projektová dokumentace řešení nakládání s vodou neobsahuje. Tu ovšem s ohledem na nyní řečené městský soud neshledal důvodnou.
58. Městský soud má tedy s ohledem na vše výše uvedené za to, že napadené rozhodnutí není rozporné s ověřenou projektovou dokumentací, resp. že podmínky stanovené stavebním úřadem ani žalovaným nenahrazují nedostatečnost projektové dokumentace, což bylo ústředním motivem žalobcovy žaloby. Z toho plyne i nedůvodnost námítky týkající se nesplnitelnosti stanovené podmínky č. 12, která stavebníkovi ukládá povinnost provést stavbu podle ověřené projektové dokumentace.
59. Žalobce dále namítá, že správní orgány dostatečně neposoudily účinky budoucího užívání stavby. V dané části žaloby byla námitka formulována veskrze obecně, v téže míře konkrétnosti tedy soud konstatuje, že námitce nepřisvědčil. Již stavební úřad se těmito účinky zabýval na s. 14 a 15 prvostupňového rozhodnutí a následně též v návaznosti na námitky dalších účastníků stavebního řízení. Tuto námitku žalobce dále nijak nekonkretizoval, není proto zřejmé, co konkrétně správními orgány v daném směru vytýká a městský soud ji neshledal důvodnou.
60. Žalobce v žalobě rovněž zpochybňuje zákonnost některých podkladových závazných stanovisek.
61. V první řadě se žalobce vymezuje vůči závaznému stanovisku MMR jako orgánu územního plánování.
62. Podle § 96b odst. 3 stavebního zákona *v závazném stanovisku orgán územního plánování určí, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, či nikoliv. Jestliže shledá záměr přípustným, může stanovit podmínky pro jeho uskutečnění.*
63. Městský soud předesílá, že žalobce v žalobě nezpochybňuje soulad stavebního záměru s územním plánem, poukazuje však na skutečnost, že ten není v souladu s vypracovanou územní studií Petrovic.
64. K tomu městský soud uvádí, že územní plán je primárním východiskem při určování přípustnosti záměru ve smyslu § 96b odst. 3 a § 18 odst. 1, 2 stavebního zákona (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 19. 9. 2024, č. j. 18 A 12/2024-171, či rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2016, č. j. 2 As 21/2016-83). Soulad s územním plánem a příslušnými cíli územního plánování byl shledán jak prvostupňovým dotčeným orgánem, tak druhostupňovým

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

dotčeným orgánem, přičemž závazná stanoviska jsou obsáhle odůvodněna i s ohledem na vztah k územní studii.

65. Územní studie je dle § 25 stavebního zákona územně plánovacím podkladem, přičemž může být podkladem pro pořízení územně plánovací dokumentace (§ 25 stavebního zákona), či naopak požadavek na její pořízení může z územně plánovací dokumentace vyplývat (§ 30 odst. 2 stavebního zákona). Jedná se o podklad správního řízení, s nímž je správní orgán povinen se vypořádat, nikoliv však o podklad právně závazný (viz rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, č. j. 3 As 263/2015-38). V projednávané věci, jak soud výše uvedl, se dotčené orgány na úseku územního plánování existencí územní studie Petrovic opakovaně a důkladně zabývaly (zejména závazné stanovisko MMR ze dne 1. 8. 2022). Ve vztahu k dopravnímu řešení, kdy je přístup k rodinným domům v ÚS Petrovice navržen z jihu, povolena však byla varianta severního příjezdu, MMR zdůraznilo, že stavebník v této věci jednal s MČ Praha – Petrovice, v jejíž správě je pozemek p. č. XI, jenž by musel být v případě jižní varianty využit. Z důvodu uchování parkovacích míst na daném pozemku však městská část souhlasila se severní variantou, která vede účelovou komunikaci po pozemku ve vlastnictví stavebníka a nehrozí tak žádnými komplikacemi. MMR konstatovalo, že existence studie vzhledem k její nezávadnosti neznamená, že by vlastník pozemku musel s dopravním napojením ze svého pozemku souhlasit. Protože tedy napojení pozemku z veřejné parkovací plochy na pozemku p. č. XI nebylo možné z důvodu neakceptování tohoto řešení MČ Praha – Petrovice, bylo nutno navrhnout jiné dopravní řešení. Zároveň MMR konstatovalo, že navržené dopravní řešení má za minimálně rovnocenné jako dopravní řešení uvedené v ÚS Petrovice, nadto jiné řešení z důvodu nesouhlasu vlastníka pozemku p. č. XI není možné.
66. Namítá-li nyní žalobce, že nebylo provedeno srovnání obou variant, má městský soud námitku za nedůvodnou. Dotčený orgán vysvětlil, z jakého důvodu nebylo možno variantu navrženou územní studií aplikovat a že jiné dopravní řešení v dané situaci nebylo možné. V takovém případě je požadavek na porovnání obou variant neopodstatněný, neboť ten by měl smysl pouze v případě, kdy by obě varianty byly fakticky i právně realizovatelné. Nadto dotčený orgán v této souvislosti správně poukázal na to, že ani dopravní řešení navržené v ÚS Petrovice není nijak odůvodněno a ze studie nevyplývá, že by se její zpracovatel zabýval jinou variantou dopravního napojení řešeného území nebo jinak vyhodnocoval vhodnost variant dopravního napojení. Ani z ÚS Petrovice tak nelze seznat, že by navržené dopravní napojení záměru bylo nevhodné.
67. Stavební záměr se týká umístění 3 rodinných domů o dvou nadzemních podlažích s plochou střechou. Již z podkladů ve správním spise je patrné, že v dané lokalitě se nejedná o zástavbu jakkoli neobvyklou. Prakticky jediným domem, jenž se v sousedství vymyká tomuto kritériu, je právě bytový dům, v němž žalobce vlastní bytovou jednotku. Rodinné domy o maximálně dvou nadzemních podlažích jsou taktéž v souladu i s žalobcem namítanou ÚS Petrovice (viz uvedené závazné stanovisko MMR). Argumenty žalobce, že by stavební záměr byl nesouladný s hodnotami místního urbanismu, jsou nedůvodné. S ohledem na výše uvedené městský soud shledal pro posouzení věci nadbytečný žalobcův návrh na provedení důkazu ohledáním na místě, neboť místní poměry vyplývají například právě z územně plánovací dokumentace či projektové dokumentace, které zachycují současný stav daného území.
68. Žalobce v rámci tohoto žalobního bodu dále namítá nesprávné posouzení bezpečnosti a plynulosti dopravy stanoviskem Policie ČR. Ta se k otázce bezpečnosti vyjádřila v rámci stanoviska ředitele Krajského ředitelství Policie hl. m. Prahy ze dne 29. 5. 2023, č. j. KRPA-

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

180144-2/ČJ-2023-0000DŽ, ohledně potvrzení platnosti předchozích stanovisek z 13. 11. 2020 a 10. 6. 2021. Soud podotýká, že stanovisko Policie ČR není stanoviskem závazným, ale pouze podkladovým pro závazné stanovisko příslušného silničního správního úřadu (v dané věci Odboru dopravy ÚMČ Praha 15 a nadřízeného Odboru pozemních komunikací Magistrátu hl. m. Prahy). Odbor pozemních komunikací a drah Magistrátu hl. m. Prahy dne 18. 7. 2022, č. j. MHMP-451661/2022/O4/Lo, potvrdil správnost a zákonnost souhlasu s připojením stavebního záměru na místní komunikaci. K žalobcovým námitkám ohledně bezpečnosti provozu na komunikaci a rozhledových poměrů se soud již vyjádřil výše, neshledal proto důvodnou ani námitku stran nezákonnosti stanovisek, která se těchto otázek týkala a dospěla k témuž závěru a souladu záměru (resp. jeho části týkající se pozemní komunikace) s právními předpisy.

69. Závěrem žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí nerespektuje majetkoprávní vztahy spojené s vlastníkem a provozovatelem kanalizačního řadu (Pražské vodovody a kanalizace a.s. a Pražská vodohospodářská společnost a.s.) a v rozporu s § 18 PSP neumísťuje infrastrukturu do uličního prostranství.
70. U uvedené námitky však dle městského soudu zcela zjevně schází jakékoliv potenciální dotčení na právech žalobce, i kdyby byla důvodná, neboť se žádným způsobem nemůže dotknout jeho právní sféry. S ohledem na uvedené považuje městský soud za nadbytečné provedení důkazu dopisem zaslaným provozovateli kanalizace ze strany žalobce, který žalobce přiložil k žalobě (nadto jej formálně k provedení jako důkazu ani nenavrl a přitom současně výslovně souhlasil s rozhodnutím ve věci bez jednání). Bez ohledu na závěr stran souvislosti námitky s právní sférou žalobce je navíc zřejmé, že dopis je vyjádřením osobního postoje žalobce k dané věci, který vyjevil již v žalobě, a z hlediska skutkových zjištění tak nemůže mít vliv na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí.
71. Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že tyto námitky byly opakovaně uplatněny v rámci stavebního řízení, přičemž žalovaný se s nimi vypořádal např. na s. 13, 22 či 28 napadeného rozhodnutí, když uvedl, že kanalizační řad není nově umísťován, v území je již umístěn a jeho poloha se nemění, § 18 PSP proto není možné použít. K námitce vypořádání majetkoprávních vztahů lze odkázat na podmínku č. 26 stavebního povolení, tedy dodržení podmínky společnosti PVS a. s. na uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene nejpozději do doby zahájení užívání stavby (do doby vydání kolaudačního rozhodnutí), která se týká užívání stavby a z podstaty věci se nemůže odrazit v projektové dokumentaci.

VII. Závěr

72. Žalobce se svými námitkami neuspěl. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž by byl soud povinen přihlížet z úřední povinnosti, soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.
73. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných soud rozhodl podle § 60 odst. 5 soudního řádu správního. Osobám zúčastněným nebyly uloženy v řízení žádné povinnosti, které by byly spojeny s náklady ve smyslu výše uvedeného ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. prosince 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.